

'TIJDENS DE REIS HEB IK AMPER EEN MENS GEZIEN, ZALIG'

Lode Geens en Tamara Van San zijn duidelijk: het is niet omdat je als kunstenaar een auto op de boot naar Afrika zet en ermee terugrijdt, dat je ook de wereld wil redden. Maar waarom dan wel?

Hebben jullie nu de 'Dakar-rally voor kunstenaars' gesticht?

Lode Geens: 'Nee, ik ga niet nog eens twee weken met een oude Mitsubishi door de Sahara rijden. Het idee om de trip te maken, kwam twee jaar geleden bij me op toen ik in Antwerpen-Zuid aan de kaaien van de Mexico Natie wandelde. Ik zag er aftandse auto's die waren volgepropt met gedateerde elektronica en andere rommel. Een intrigerend en absurd zicht. Wat bleek? Die ram-

melkasten werden wekelijks naar Afrika getransporteerd. Ik besloot zo'n auto op de boot naar Dakar te zetten, en er dan zelf mee terug te rijden.'

Zat er een sociaal-politieke drijfveer achter jullie reis?

Tamara Van San: 'Nee. Je loopt met zo'n project natuurlijk het risico nu enkele jaren door het leven te gaan als 'sociaal geëngageerde kunstenaar voor Afrika.' Dat wil ik absoluut vermijden. Ik ben een kunstenaar van de vorm. Die primeert voor mij altijd op de inhoud.'

TELEFOONKAARTEN

De reis zelf dan. Laat ons beginnen bij de boot.

Van San: 'Dat was een rorobot, met onderaan auto's en bovenaan containers, en vooral: geen passagiers. Ik heb tijdens de hele reis amper een mens gezien. Zalig.'

Geens: 'Ik was bang van die eenzaamheid. Zodra Tamara vertrokken was, heb ik het vliegtuig naar Dakar genomen om de terugreis voor te bereiden. Dat was ook nodig. Aan elke hand blijft er in Senegal wel geld kleven. Daarom denk ik ook dat die weggegooidde spullen van hier,

daar zo duur zijn.'

Hadden jullie in Dakar een atelier gehuurd?

Geens: 'Nee, we hebben meteen het kompas gevolgd naar het noorden. Mijn idee was in elk land een voorwerp op te pikken, om dat thuis in een installatie te verwerken of er een beeldhouwwerk rond te maken. Door de creativiteit en de kunstzinnigheid van de lokale bevolking, stonden die voorwerpen echter op zich. Ik moest er niets aan toevoegen. Op de expo toon ik telkens dat gevonden voorwerp, met ernaast een foto ervan in de oorspronkelijke context. Een voorbeeld: in Mauretanië werden we geregeld tegengehouden door bedoeïenen die trachten telefoonkaarten te slijten. Als reclame hadden ze zelf een lange stok volgehangen met gebruikte telefoonkaarten. Zo'n kleurrijk artefact doet denken aan totems en oude volksrituelen.'

Van San: 'De werken die ik achteraf hier heb gemaakt, zijn ontstaan uit herinneringen, bewuste of onbewuste. Die stok heeft blijkbaar ook op mij indruk gemaakt. Uiteindelijk ben ik in een van de tentoongestelde werken tot een vergelijkbare vorm

'In Senegal blijft aan elke hand geld kleven.'

gekomen. Een andere herinnering die ik heb, is die van een zwarte berg ziekenhuisafval op het strand, vlak aan de dorpsrand. Zulke beelden blijven je als beeldend kunstenaar uiteraard bij.' (Ive Van Orshoven)

From Rain to Sun (and Everything in Between)
van 23 oktober t.e.m. 20 december
in het Zuiderpershuis, Waalse Kaai 14,
2000 Antwerpen. Gratis. Info: 03/248.01.00.

